

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting—
— behoeften van inwendige
aard

Nr. C/201/M
van het arrest

Nr. 201/607
van het repertorium

Nr. 399 P 2007
van het parket-generaal

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer

recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

met zetel te

ingeschreven in de Kruispunt Bank der
Ondernemingen onder Ondernemingsnummer

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. Ph. Van Wesemael,
advocaat bij de balie van Brussel, loco Mr. Ciska
Servais, advocaat bij de balie van Antwerpen, op 4
maart 2009

vertegenwoordigd Mr. Ciska Servais, advocaat bij
de balie van Antwerpen, op 12 januari 2011

278

Beklaagd van:

te _____,

A.

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 15963 m²

eigendom van _____, met maatschappelijke zetel te _____, bij akte verleden op 11 december 2001,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

tussen 19 december 2001 en 18 juni 2002 te hebben uitgevoerd, namelijk de sloping van een hoeve met bijgebouwen;

met de verzwarende omstandigheid dat de beklaagde een rechtspersoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, te koop of te huur zet, verkoopt of

verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt;

B.

op 17 juni 2002,

Bij inbreuk op de artikelen 64 en 68 lid 5 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 66 en 71 lid 5 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 146 lid 5, 147, 148 en 154 tot en met 157 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door de bij de voornoemde wet bedoelde werken of handelingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking d.d. 20 december 2001 en de bekrachtigingsbeslissing van de stedenbouwkundig inspecteur d.d. 21 december 2001, of de beschikking van de Voorzitter 14 maart 2002,

op het onroerend goed gelegen te : : ,
gekadastréerd als

met een globale oppervlakte van 15963 m²

eigendom van , met maatschappelijke
zetel te
bij akte verleden op 11 december 2001,

Gezien het bewijs van overschrijving van de
dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der
Hypotheken 3° kantoor te Antwerpen, d.d. 23
oktober 2006 boek 59 deel T nr. 19579

het onroerend goed toebehorend aan .
, krachtens een akte van verdeling
ontvangen op 11.12.2001 door , notaris te

L

* * *

en inzake

HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD

vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen,
met zetel in het stadhuis te

I

vrijwillig tussenkomende partij - eiser tot
herstel

vertegenwoordigd door Mr. Thomas Eyskens, tevens
loco Mr. Dirk Lindemans, beiden advocaat bij de
balie van Brussel, op 4 maart 2009
vertegenwoordigd door Mr. Thomas Eyskens, advocaat
bij de balie van Brussel, op 12 januari 2011

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 15 maart 2007 door beklaagde tegen alle
beschikkingen, zowel burgerrechtelijk als
strafrechtelijk
- op 19 maart 2007 door het Openbaar Ministerie
tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 3
rechters op 6 maart 2007 door de correctionele
rechtbank van **Antwerpen**, kamer 4C, dewelke als
volgt heeft beslist:

Verleent akte van vrijwillig tussenkomst van het
college van Burgemeester en Schepenen van de stad

VEROORDEELT beklaagde voor de vermengde feiten A
en B: tot een geldboete van TIENDUIZEND EUR

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de
uitgesproken geldboete ten laste van veroordeelde,
wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar
vanaf heden, uitgezonderd een effectieve geldboete
van VIJFDUIZEND EUR.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de
financiering van het Fonds tot hulp aan de
slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het

betalen van een bijdrage van 25 EUR vermeerderd met 45 decimes en gebracht op 137,50 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende 193,69 EUR en tot een vergoeding van 25 EUR.

Zegt dat de geldboete van 10.000 EUR, vermeerderd wordt met 40 decimes, zodat die geldboete 50.000 EUR bedraagt.

Verzoekt de Hoge Raad voor het Herstelbeleid overeenkomstig artikel 198 bis van het Vlaams decreet op de ruimtelijke ordening haar advies te geven over de herstellvordering die door het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad I werd gesteld in haar aanvullende en synthetiserende conclusie van 29 januari 2007, neergelegd ter zitting van de rechtbank van 30 januari 2007.

* * *

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, 12^e kamer op 8 oktober 2008, waarbij als volgt werd beslist:

...

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dienen de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A en B geactualiseerd te worden aan de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003.

...

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert de feiten A en B zoals hoger vermeld;

Bevestigt het bestreden vonnis op strafgebied, met deze aanvullingen en wijziging:

Vermeerdert het effectieve gedeelte van VIJFDUIZEND EURO van de geldboete met 40

opdecimen zodat dit effectieve gedeelte
VIJFENTWINTIGDUIZEND EURO bedraagt;

Vermeerdert het uitgestelde gedeelte van
VIJFDUIZEND EURO van de geldboete met 40
opdecimen zodat dit uitgestelde gedeelte
VIJFENTWINTIGDUIZEND EURO bedraagt;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel
voor als na 1 januari 2002;

Zegt dat met betrekking tot de bijdrage de
benaming van het fonds thans dient gelezen te
worden als "het bijzonder fonds tot hulp aan de
slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan
de occasionele redders";

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van
NEGENENTWINTIG EURO en DERTIG CENT;

De herstellvordering

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk;

Alvorens over de gegrondheid van de
herstellvordering te oordelen;

Beveelt een deskundigenonderzoek en stelt de

dhr.
ingenieur-architect,
wonende te

aan met als opdracht:

na partijen en hun raadslieden behoorlijk te
hebben opgeroepen,

- zich ter plaatse te begeven te
de gedeeltelijk gesloopte hoeve,
kadastraal gekend onder
- de huidige toestand van de hoeve te
beschrijven
- advies te geven over de wijze waarop met het
oog op stabiliteit en bouwfysische eigenschappen
van het weder op te richten gebouw, de heropbouw
in de oorspronkelijke toestand dient te gebeuren
waarbij het architectonisch karakter van de
hoeve zoals vermeld in de voorschriften van het
BPA Drabstraat wordt gewaarborgd.
- van zijn bevindingen, na mededeling ervan aan de
partijen in voorverslag en rekening houdend met
hun opmerkingen en na beantwoording van hun

nuttige en dienende vragen, een gemotiveerd en onder ede bevestigd verslag op te maken;

Zegt dat dit verslag zal dienen neergelegd te worden ter griffie van dit Hof uiterlijk op 31 januari 2009;

De berekening van het ereloon geschiedt overeenkomstig het Tarief in Strafzaken;

Beveelt de heropening der debatten op de terechtzitting van woensdag 4 maart 2009 te 14.00 uur;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 91,81 euro;

Houdt de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

* * *

Gelet op het cassatiearrest van 24 maart 2009 waarbij akte van afstand werd verleend met betrekking tot het cassatieberoep tegen de herstellvordering en waarbij voor het overige het cassatieberoep wordt verworpen.

* * *

Gelet op het deskundigenverslag van architect neergelegd ter griffie op 17 mei 2010.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde 1 () wordt gehoord in haar middelen van verdediging ontwikkeld door haar raadsman voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

II. Motivering ten gronde

Met betrekking tot de herstellvordering

De herstellvordering van 25.07.2005 van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad 1 houdt in: de heropbouw in de oorspronkelijke toestand van het wederrechtelijk gesloopt bouwwerk binnen de 90 dagen na betekening van het nog tussen te komen vonnis op straffe van een dwangsom van 5.000 euro (stuk 133).

Deze herstellvordering strekt ertoe de onrechtmatige toestand ingevolge het bewezen verklaard misdrijf van het slopen van een hoeve met bijgebouwen zonder over een vergunning te beschikken in hoofde van beklaagde te doen heropbouwen en is noodzakelijk om de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken.

De rechter is gehouden de herstelmaatregelen te bevelen zoals gevorderd door de herstellvorderende overheid, maar dient deze wel op hun interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze stroken met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berusten. Enkel kan de rechter nagaan of de door de herstellvorderende overheid gedane keuze van herstelmaatregel uitsluitend steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en gebeurlijk een herstellvordering die zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of die kennelijk onredelijk zou zijn zonder gevolg laten.

De omstandig gemotiveerde herstellvordering van 25.07.2005 is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagde

gepleegde misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

a. met betrekking tot de hoeve

Teneinde de herstellvordering hic et nunc te beoordelen op haar redelijkheid met betrekking tot het hoofdgebouw is het irrelevant of beklagde in 2002 het al noodzakelijk achtte om de resterende fundering van de hoeve te verwijderen alvorens verder weder op te bouwen. Alleszins staat het vast dat bij arrest van 29 september 2003 van het Hof van Beroep te Antwerpen een milieustakingsmaatregel werd bevolen waarbij de wederopbouw van de gesloopte gebouwen op dat ogenblik geen verdere slopingswerken veronderstelde en dus geen afbraak van de fundering. Beklaagde die er op dat ogenblik een andere mening op na hield, bleef stilzitten en bouwde de hoeve niet weder op.

Het feit dat, gelet op de jarenlange onbeschermd blootstelling van de fundering aan weer en wind, het noodzakelijk is dat deze wel dient gesloopt te worden zoals door de deskundige in zijn verslag d.d. 17 mei 2010 wordt geadviseerd, en tevens door het College van Burgemeester en Schepenen wordt bijgetreden omwille van de stabiliteit en de bouwfysische eigenschappen van het weder op te richten gebouw, doet geen afbreuk aan de redelijkheid van de herstellvordering.

Ten onrechte beweert beklagde dat de wederopbouw van de hoeve in haar oorspronkelijke toestand onuitvoerbaar is aangezien dit onverenigbaar is met de BPA-voorschriften. Deze BPA-voorschriften voorzien in het behoud van het architectonisch geheel van de hoeve met één van de in het BPA voorgeschreven bestemmingen met een openbaar karakter.

Welke openbare functie het College van Burgemeester en Schepenen aan de heropgebouwde hoeve toekent, is irrelevant om de gegrondheid van de herstellvordering te beoordelen.

Gezien het College van Burgemeester en Schepenen tot op heden de publieke functie in concreto nog niet heeft bepaald, adviseert de deskundige enkel "de buitenschil" van de hoeve weder op te bouwen.

De bewering dat de wederopbouw van de hoeve met het oog op stabiliteit en bouwfysische eigenschappen afhankelijk is van de bestemming en

dus de binnenindeling van het gebouw, wordt door de deskundige op deskundige wijze weerlegd ("om te voldoen aan de huidige stabiliteitseisen en bouwfysische eisen is een diepere en aangepaste fundering, en de toepassing van een spouwmuur met de noodzakelijke vochtkeringen noodzakelijk, tevens is het aanbrengen van isolatiemateriaal in de buitenschil noodzakelijk ... Om een of meerdere van de opgegeven bestemmingen in het BPA te implementeren, zal het steeds noodzakelijk zijn om het inwendige van de hoeve grondig te herzien, wat niet kan met de wederopbouw van de "oorspronkelijke binnenindeling" zie p. 22 van het deskundigenverslag).

De deskundige] is dan ook terecht van oordeel dat een heropgebouwde hoeve zonder binnenindeling mogelijk is zonder weerslag te hebben op de stabiliteit en bouwfysische eigenschappen.

Om redenen zoals hoger vermeld in het deskundigenverslag van dhr. , volgt het Hof het advies van de deskundige door enkel de heropbouw van de hoeve zonder binnenindeling te bevelen na afbraak van de nog aanwezige fundering en kelder.

De bewering dat het herstel in de oorspronkelijke toestand veronderstelt dat niet alleen de buitenkant van de hoeve maar ook de binnenindeling van de hoeve in zijn oorspronkelijke toestand moet hersteld worden (met name een boerderij met een woongedeelte en een grote stal), is onjuist. Immers het herstel in de oorspronkelijke toestand betekent niet dat de plaats moet hersteld worden in een materiële toestand die identiek is aan de toestand van die er voor de sloping bestond.

Ten onrechte beweert beklaagde dan ook dat de deskundige : zijn verslag onvolledig, tegenstrijdig en incorrect is.

Het Hof is van oordeel dat de deskundige : op deskundige en oordeelkundige wijze conform zijn opdracht zoals vermeld in het tussenarrest een advies heeft gegeven.

b. Met betrekking tot het bijgebouw, de schuur

De deskundige : adviseert in zijn verslag van 17 mei 2010 dat in tegenstelling tot zijn verslag van 24.05.2004 dat de schuur met fundering eerst volledig dient te worden afgebroken vooraleer over te gaan tot de heropbouw met de identieke structuur en verschijningsvorm als de

bestaande en de oorspronkelijke schuur met dien verstande dat de fundering dieper dient te worden aangezet op de vaste grond.

Het feit dat de deskundige in zijn verslag van 17 mei 2010 wel adviseert de schuur met funderingen eerst integraal af te breken en dan weder op te bouwen, heeft te maken met de huidige toestand van de schuur die zoveel jaren onbeschermd aan weer en wind is blootgesteld en niet met de bestemming die het BPA voorschrijft.

Om redenen zoals reeds hoger uiteengezet omtrent de herstellvordering met betrekking tot de hoeve, is het irrelevant om de redelijkheid van deze herstellvordering te beoordelen of beklaagde in 2004 de heropbouw van de schuur al dan niet wilde uitvoeren nadat eerst de schuur met fundering integraal werd afgebroken zoals nu geadviseerd door de deskundige . Het verslag van de deskundige : van 24.05.2004 toont aan dat de heropbouw van de schuur toen wel mogelijk was zonder eerst afbraakwerken uit te voeren waarbij de toen bestaande fundering wel voldoende was op bouwtechnisch en bouwfysisch vlak. Het feit dat beklaagde er toen een andere mening op na hield maakt de herstellvordering zoals nu geformuleerd niet kennelijk onredelijk.

Ten onrechte beweert beklaagde dat de deskundige in zijn verslag van 24.05.2005 de heropbouw afhankelijk maakte van de uiteindelijke bestemming die aan de schuur zou gegeven worden.

De bewering dat de schuur niet in zijn oorspronkelijke toestand kan worden opgebouwd gelet op de verscheidene bestemmingen die het BPA voorschrijft met een openbaar karakter, is onjuist. Immers welke openbare functie concreet het College van Burgemeester en Schepenen aan de heropgebouwde schuur toekent, is irrelevant om de gegrondheid van de herstellvordering te beoordelen.

De schuur in zijn oorspronkelijke toestand heropbouwen is dan ook realiseerbaar en uitvoerbaar zonder dat dit onverenigbaar is met de voorschriften van het BPA.

Het College van Burgemeester en Schepenen vordert de heropbouw van de schuur met identiek dezelfde structuur en verschijningsvorm maar vordert in deze herstellvordering geen verwezenlijking van een bepaalde uitbating die past in de BPA-bestemming zodat er geen sprake is van een ernstige schending van het eigendomsrecht.

Het feit dat de Stad . van een stuk bouwgrond gelegen in woongebied via een BPA het perceel inkleurt als een zone voor gemeenschapsvoorziening met verschillende bestemmingen, is een gevolg van een democratisch proces waarbij de eigenaar, indien hij zich hierdoor benadeeld acht, voor de bevoegde rechter schadevergoeding kan vorderen. Of het uitvaardigen van een BPA nu al dan niet eigendomsverlammend is, is irrelevant teneinde de gegrondheid en de redelijkheid van de opgelegde herstelmaatregel te beoordelen.

De bewering dat door het uitvaardigen van het BPA de beklaagde in de materiële onmogelijkheid zou verkeren om de herstellvordering uit te voeren, doet aan het voorafgaande geen afbreuk. Immers de herstellvordering is een gevolg van de door beklaagde uitgevoerde afbraakwerken aan de hoeve en bijgebouwen zonder vergunning.

c. Met betrekking tot de uitvoeringstermijn en de dwangsom

De termijn voor het herstel dient, gelet op de omvang van de werken, te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de haar bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren. Het Hof gaat niet in op het verzoek van de eiser tot herstel om een hersteltermijn van 90 dagen toe te kennen gelet op de omvang van de werken.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 250 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan. De herstellvordering dateert reeds van 27.05.2005 en tot op heden is beklaagde niet vrijwillig overgegaan tot uitvoering van deze herstellvordering. Er is geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd.

d. Met betrekking tot het advies door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid

Bij tussenarrest verklaarde het Hof de herstellvordering ontvankelijk maar stelde alvorens over de gegrondheid te oordelen een

deskundige aan met de opdracht zoals vermeld in het tussenarrest.

Het Hof kan de herstellvordering van 27.05.2005 (en dus ingediend voor 16 december 2005) alsnog voorleggen aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid (art. 7.7.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening en art. 198 DRO).

Het Hof beschikt evenwel over voldoende informatie om te oordelen gelet op de voorliggende stukken zoals het deskundigenverslag van dhr. met gevoegde foto's en plannen, de beschrijving van de hoeve en bijgebouwen, de situatie ervan in zijn omgeving vroeger en nu, de huidige bestemming van het perceel.

Het Hof acht het dan ook niet opportuun alsnog de herstellvordering van 27 mei 2005 voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°. c), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36,

50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009

- 4.2.1.1°.c), 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Het tussenarrest van 8 oktober 2008 verder uitwerkend;

Verklaart de herstellvordering gegrond;

Beveelt beklaagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- de heropbouw in de oorspronkelijke toestand van het onwettig gesloopt bouwwerk met het behoud van het architectonisch karakter van de hoeve
- de verwijdering van de slooprestanten die op het terrein verspreid liggen zodat het rond de hoeve Liekens liggend terrein zijn oorspronkelijk uitzicht opnieuw verkrijgt
- en dit conform de richtlijnen van het verslag van de deskundige van 17.05.2010 en op grond van de initiële bouwplannen uit 1921, de plannen van de voor de sloopaanvraag, fotomateriaal en beschrijvingen van het gebouw uit het administratief dossier,

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de het College van Burgemeester en Schepenen van een dwangsom van TWEEHONDERD VIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend.

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering, inclusief de kosten van het deskundigenverslag, de kosten voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 891,73 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

N. SNELDERS, Voorzitter,

P. BUYLE, Raadsheer,

L. KNAPEN, Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

NEGEN FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ELF

uitgesproken door Voorzitter N. SNELDERS,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal L. DE MOT,

met bijstand van Griffier J. GEYSEMANS.

J. GEYSEMANS

L. KNAPEN

P. BUYLE

N. SNELDERS